

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Kumprechtem ve věci žalobce: **O. K .** , zast. JUDr. Tomášem Machem, LL.M., Ph.D., advokátem advokátní kanceláře Týnská, s.r.o., se sídlem Křižíkova 196/18, Praha 8, PSČ 186 00, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245 v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2012, zn. 19011-2/DS/2012/Er, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 27. 11. 2012, zn. 19011-2/DS/2012/Er, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení v celkové výši 11.228,-Kč, a to do 8 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Tomáše Macha, LL.M., Ph.D., advokáta advokátní kanceláře Týnská, s.r.o., se sídlem Křižíkova 196/18, Praha 8, PSČ 186 00.**

Odůvodnění:

Městský úřad Trutnov vydal dne 5. 10. 2012 pod č.j.: 2012/4900/SPR/SMM, rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o

změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 2.500,--Kč a povinnost nahradit státu náklady přestupkového řízení ve výši 1.000,--Kč. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal a žalovaný rozhodl o tomto odvolání rozhodnutím ze dne 27. 11. 2012, zn. 19011-2/DS/2012/Er, tak, že je zamítl a prvoinstanční správní rozhodnutí potvrdil. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včas podanou správní žalobou, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

Žalobce v podstatě namítal (viz žaloba ze dne 11. 12. 2012, doplněná podáním ze dne 11. 2. 2013), že žalovaný pochybil, když rozhodl o jeho blanketním odvolání proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí, které neobsahovalo odvolací důvody, coby povinnou náležitost odvolání dle § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“), aniž by byl k odstranění této vady podání vyzván podle § 37 správního řádu, a to ve spojitosti s § 93 odst. 1 správního řádu. Žalobce namítal, že pokud odvolání nemá některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, tak že je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu, tedy pomoci podateli nedostatky odvolání odstranit nebo ho vyzvat k jejich odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Žalovaný však takto nepostupoval, v důsledku čehož byl žalobce vyloučen z možnosti své odvolání řádně doplnit a vznést konkrétní odvolací námitky. V tom spatřoval podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. V důsledku toho rozhodoval žalovaný o odvolání, aniž by znal konkrétní námitky, které hodlal žalobce v doplnění svého odvolání uplatnit. Takový postup označil žalobce za rozporný s procesními pravidly, která jsou zakotvena v citovaných ustanoveních správního řádu a vyplývají z ústavně zaručeného práva na spravedlivý proces.

Krom toho žalobce namítal nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí. V této souvislosti ukazoval na to, že se žalovaný v odůvodnění žalovaného rozhodnutí zmiňuje o námitkách obsažených v odvolání, o tom, že je přezkoumal, ale protože žalobce žádné námitky v odvolání neuvedl, není z rozhodnutí patrné, jak k závěrům o nich mohl dojít.

Vzhledem k uvedenému navrhoval žalované rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.

Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 27. 3. 2013. V něm se v podstatě odkázal na obsah odůvodnění žalovaného rozhodnutí, které považuje za správné. Dlužno poznamenat, že žalovanému nebylo doručeno doplnění žaloby, nicméně třeba zároveň konstatovat, že tato skutečnost nemohla na dále uvedených závěrech krajského soudu cokoliv změnit. I kdyby se tak totiž stalo, nemohl by žalovaný oprávněnost žalobních námitek jakkoliv zvrátit (o tom ještě dále).

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., neboť shledal důvody ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí v podstatném porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Dospěl totiž k následujícím zjištěním a právním závěrům.

Tomu, co uvedl žalobce v žalobě, odpovídá obsah správního spisu. Proti rozhodnutí Městského úřadu Trutnov ze dne 5. 10. 2012, č.j.: 2012/4900/SPR/SMM, podal žalobce dne 2. 11. 2012 k poštovní přepravě odvolání, které prvoinstančnímu správnímu orgánu došlo dne 5. 11. 2012. Podané odvolání mělo jednu jedinou větu, a to: „V souladu s poučením tímto podávám odvolání proti rozhodnutí o přestupku ve výše uvedené věci.“ Odvoláním napadené rozhodnutí přitom bylo označeno číslem jednacím 2012/4900/SPR/SMM Městského úřadu Trutnov, takže nebylo pochyb o tom, proti kterému rozhodnutí odvolání směřuje. Na to následuje ve správním spisu již jen žalované rozhodnutí, což svědčí o tom, že o blanketním odvolání rozhodl žalovaný bez dalšího. Za této situace šlo o to, zda žalovaný uvedeným postupem porušil žalobcova procesní práva způsobem uvedeným v žalobě či nikoliv. Odpověď na tuto otázku lze začít hledat v ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu, které zní:

„Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.“

Z uvedeného je naprosto zřejmé, že i odvolání je podáním směřujícím vůči správnímu orgánu, které musí obsahovat obecné náležitosti jako je tomu u každého jiného takového podání. Tedy náležitosti vymezené v § 37 správního řádu. V odvolání musí být krom toho též uvedeno, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá a v čem je spatřován rozpor rozhodnutí s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Takové náležitosti odvolání žalobce nemělo.

Vzhledem k tomu, že odvolání je podáním podle § 37 správního řádu a s ohledem na to, že se na základě jeho § 93 odst. 1 použijí pro odvolací řízení i ustanovení hlav I až IV, VI a VII druhé části správního řádu, musí odvolací správní orgán, pokud odvolání nemá některou z náležitostí stanovených v § 37 nebo 82 odst. 2 správního řádu, postupovat podle jeho § 37 odst. 3. Tedy pomoci odvolateli nedostatky odstranit nebo jej vyzvat k jejich odstranění. Tuto povinnost však orgány veřejné správy zúčastněné na řízení zcela pominuly, když se o odstranění uvedených nedostatků tzv. blanketního odvolání, neobsahujícího uvedené zákonné náležitosti, vůbec nepokusily. Tím ovšem žalovaný zatížil odvolací řízení těžkou

procesní vadou, související se zárukami práva na spravedlivý proces podle čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (vyhlášena pod č. 209/1992 Sb.), ve znění pozdějších protokolů (dále jen „Úmluva“), které se mimo jiné uplatní při rozhodování o oprávněnosti jakéhokoli trestního obvinění, tedy i u projednávání přestupků. Bylo třeba též přisvědčit žalobci, že byť žalovaný rozhodoval o odvolacích námitkách žalobce, ve své podstatě se se žádnou takovou námitkou nesetkal, nebyla mu předestřena, v důsledku čehož se stalo žalobou napadené rozhodnutí v podstatě prázdnou bezobsažnou skořápkou. Bylo tak možno shrnout, že žalovaný rozhodl ve věci bez toho, aniž by žalobci umožnil uplatnit proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí námitky (odvolací) zákonem stanovenou cestou, což se dále nutně muselo obrazit i v nedostatečně zjištěném stavu věci.

Vzhledem k tomu ovšem krajskému soudu nezbylo, než žalované rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušit pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právními názory vyjádřenými v tomto rozsudku (viz § 78 odst. 5 s.ř.s.), tedy odstraní vytýkané nedostatky a ve věci znovu rozhodne.

Žalobce byl ve věci úspěšný, když jím žalované rozhodnutí bylo zrušeno, a proto má právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s.ř.s.). Jeho důvodně vynaložené náklady soudního řízení spočívaly v náhradě soudního poplatku ze žaloby ve výši 3.000,--Kč, odměně advokáta při zastupování za celkem dva úkony právní služby po 3.100,--Kč (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby soudu - § 11 odst. 1 písm. a/ a c/ a § 9 odst. 3 písm.f/ ve spojení s § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění) a v náhradě hotových výdajů 600,--Kč za celkem dva úkony (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky). Náhrada nákladů řízení bez daně z přidané hodnoty by tak činila celkem 9.800,--Kč. Protože je ale zástupce žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, jak soudu doložil, byla k uvedené částce připočtena podle § 57 odst. 2 s.ř.s. ještě výše této daně (21%) z odměny za zastupování a náhrad ve výši 1.428,--Kč, takže celková výše náhrady nákladů řízení činí 11.228,--Kč. Náklady řízení je žalovaný povinen zaplatit podle výroku II. tohoto rozsudku zástupci žalobce, neboť je advokátem (viz § 64 s.ř.s. a § 149 odst. 1).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem

lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 29. listopadu 2013

JUDr. Pavel Kumprecht, v.r.
samosoudce